

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Grad Z., Stručna služba gradonačelnika, kojeg zastupa M. T. M., dipl. iur., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š. iz Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 6. prosinca 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/18-01/507, urboj: 401-01/10-18-4 od 25. rujna 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem pod točkom I. poništeno je rješenje Grada Z., klasa: 008-02/18-002/132, urbroj: 251-02-21/007-18-4 od 15. lipnja 2018., a točkom II. je predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Protiv navedene odluke tužitelj je podnio tužbu ističući da je u provedenom postupku tuženik pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalno pravo. Smatra da informacija koju je podnositelj zatražio ne predstavlja informaciju u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13., 85/15. – dalje u tekstu: Zakon). Navedena odredba propisuje da je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenata, zapisa, dosjea, registra neovisno o načinu na koji je prikazan, koje je to tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti. Grad Z. intelektualne i usluge osobne svim odvjetničkim društvima i odvjetničkim uredima plaća s pozicije 24: Stručne službe gradonačelnika, međutim svaki gradski ured ima poziciju intelektualne usluge s kojih se plaćanju odvjetničke usluge. Objavom samo podataka o isplati sa svih pozicija ne dobiva se potpuna i točna informacija, jer odvjetnici predujmljuju troškove vještačenja i pristojbe u ime i na račun Grada Z., koji im se potom refundira tako da ti troškovi ne predstavljaju njihovu nagradu. Ističe da u slučaju uspjeha u sporu sredstava naplaćena s osnove naknade dosuđenih troškova postupka od protivnih stranaka su prihod proračuna Grada Z. Znači da ako Grad Z. uspije u sporu tada od stranke naplati sva sredstava s osnove naknade dosuđenih troškova, to jest novac plaćen od neke od pozicija intelektualnih usluga vraća se u proračun Grada Z., ali na druge pozicije proračuna. Ističe da potpuna i točna informacija o sredstvima isplaćenim za

pružene odvjetničke usluge ne postoji kao gotov podatak, nego je za dobivanje tih podataka potrebno najprije zbrojeni ukupni iznos umanjiti za zbrojene predujmljene pristojbe i troškove vještačenja, a nakon toga izvršiti uvid u svaki pojedini predmet i izlučiti ih iz svakog pojedinog spisa, kako bi se ovisno o uspjehu u svakom pojedinom sporu od isplate iz dokumenata „Rashodi i izdaci po poslovnom suradniku“ odbila sredstava predujma sudskih pristojbi i troškova vještačenja i sredstava koja su s osnove naknade dosuđenih troškova vraćena u proračun Grada Z. Iz svega navedenog prema mišljenju tužitelja proizlazi da radnje koje bi trebalo izvršiti da bi se udovoljilo zahtjevu predlagatelja predstavljaju stvaranje nove informacije, pa se njihov zahtjev ne može smatrati zahtjevom u smislu odredbe članka 18. stavka 5. Zakona, koja propisuje da se ne smatra zahtjevom za pristup informacija traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja i uputa vezanih uz ostvarivanje nekog prava ili izvršenje obveze, izrade analize i tumačenja nekog propisa, kao ni stvaranje nove informacije. Predlaže da se poništi rješenje tuženika i potvrdi rješenje Grada Z. od 15. lipnja 2018.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Ističe da pristup informaciji u smislu Zakona pretpostavlja pristup već gotovoj i postojećoj informaciji, dakle informaciji koja postoji u materijaliziranom obliku, odnosno zakonska definicija informacije ne uključuje obvezu tijela javne vlasti da izrađuje analize, izvješća i sastavlja odgovore na pitanja, sastavlja izvještaje, pokreće postupke ili da obavlja dodatne aktivnosti. Drugim riječima pristup informacijama u smislu Zakona uključuje dobivanje preslike gotove informacije koju tijelo javne vlasti posjeduje u trenutku podnošenja zahtjeva.

Tuženik ističe da kada se dovede u vezu navedeno utvrđenje s zahtjevom za pristup informacijama zainteresirane osobe može se zaključiti da prvostupanjsko tijelo posjeduje tražene informacije. Prema mišljenju tuženika tijelo javne vlasti nije dužno raditi analize, odnosno zbrajati iznose koji se nesporno nalaze u dokumentu „Rashodi i izdaci po poslovnom suradniku“. Iz navedenog jasno proizlazi da prvostupanjsko tijelo mora voditi podatke po subjektima i pojedinačnim iznosima, pa dovodeći u vezu navedeno sa sadržajem dokumenta „Rashodi i izdaci po poslovnim suradnicima“, prema mišljenju tuženika jasno je da navedeni podatak o isplatama koje je prvostupanjsko tijelo izvršilo odvjetnicima predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona. Naime, predmet tužiteljevog zahtjeva nije podatak o tome koliko je od isplaćenog iznosa odvjetnicima vraćeno u proračun (primjerice kroz naplatu parničnog troška), jer bi takva informacija zahtijevala određenu analizu od strane prvostupanjskog tijela. Predlaže da se tužba odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ističe da je tužba u cijelosti neosnovana, te da ju stoga treba odbiti u cijelosti.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

Prema ocjeni ovog Suda pravno relevantne činjenice za primjenu mjerodavnih odredba materijalnog prava su nesporne, pa je zbog toga spor riješio bez raspravne, na temelju odredbe članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS).

Navodi tužitelja o razlici između sredstava isplaćenih za odvjetničke usluge i sredstava koja su naplaćena ovisno uspjehu u sporu, odnosno predujma pristojbi i troškova vještačenja, nisu pravno relevantna za rješavanje ove upravne stvari, jer takvu informaciju zainteresirana osoba nije niti zatražila.

S obzirom na navedeno, kako informacija koju je zainteresirana osoba zatražila predstavlja informaciju u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona, trebalo je temeljem odredbe članak 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 6. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.